Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὴν προμήθειαν ἐλαίου στέατος κτλ. ἣν ἐπὶ δημοπρασίας ἀνέλαβον διὰ τὸν Β. Ναύσταθμον καὶ τὰ πολεμ. πλοῖα ἀνέθεσα πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Γ. Μπέρτον καὶ οὗτος θὰ χορηγήσῃ ἅπαντα τὰ εἴδη ταῦτα κατὰ τὸ ἔτος 1882,

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ Ἀναδ. Χορηγητὴς
Γεώργιος Ἐξωμερίτης.

Εἰδοποιῶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀνέλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἐξωμερίτου τὴν προμήθειαν ἐλαίου, στέατος κτλ. διὰ τὰς Μηχανὰς τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ τῶν πολεμ. πλοίων διατηρῶν πρὸς τοῦτο ἀποθήκην ἀπέναντι τῆς οἰκίας Βούχερερ παρὰ τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἐξ ἧς παραδοθήσονται καθ' ὅλον τὸ ἐπιὸν ἔτος 1882.

Πειραιεὺς 19 Δεκεμβρίου 1881

Ὁ ἀναλαβὼν
Ἰωάννης Γ. Μπέρτος.

Ἑλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία κατὰ τὰς Στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ. **Κήρυγμα** τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 11 π. μ. Ἀπὸ δὲ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μ. μ. Ἑρμηνεία τῆς Γραφῆς. Συμπροσευχὴ δὲ ἀπὸ 6—7 τὸ ἑσπέρας ἑκάστης μὲν Πέμπτης ἑλληνιστί, ἀπὸ τῆς 7—8 ἑκάστης δὲ Κυριακῆς ἀγγλιστί. 12

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ.μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα. 14

Τὸ ἀντικείμενον τῆς αὔριον:
«Πόσον μεγάλη εἶναι ἡ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.»

"ΕΛΛΑΣ„

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΛΑΜΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΛΩΝΙΑΣ (ΙΤΑΛΙΑΣ)

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κυρίου

Κ. Δ. ΜΑΓΓΑΝΙΩΔΗ.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν πελατῶν μου καὶ τοῦ κοινοῦ ὅτι ἔφερε ἐκ Βολωνίας τῆς Ἰταλίας τοὺς καταλλήλους τεχνίτας καὶ μηχανὰς συστήσας ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἴδους παστῶν ἐκ χοιρίνου κρέατος (salsiccie) ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων κατά τε τὴν γεῦσιν καὶ τὴν θεωρίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ ἰδίως τῆς ἰταλικῆς Βολωνίας, πωλῶν αὐτὰς καθὼς καὶ ἄλλα ἐδώδιμα εἰς τιμὰς συγκαταβατικά, ἐν τῷ καταστήματί μου κειμένῳ ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν Νικήτα ἀριθ. 3 πλησίον τοῦ τηλεγραφείου ἀπέναντι τῆς Στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ὑποκατάστημα ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 132 διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Α. Ρ. ΜΟΖΙΑΝΗ. 3

Γ. Π. Μεγκότσης.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και ΛΑΜΠΑΚΗ

(Ἀντικρὺ τοῦ κήπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

Πλουτισθὲν ἀρτίως ἐκ τῶν καλλίστων εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων ἄριστα μηχανήματα καὶ χημικὰς σκευασίας δέχεται καὶ ἐκτελεῖ παντὸς εἴδους ἐργασίας ἤτοι:

Ἀντιγραφὰς ἀπὸ μικρῶν φωτογραφιῶν εἰς μεγάλας, ἐλαιογραφιῶν, τοποθεσιῶν, μνημείων, κήπων, ἀγαλμάτων, εἰκόνων δι' ἡμερολόγια καὶ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, χειρόγραφα κτλ. Φωτογραφήσεις ἀτόμων οἱασδήποτε ἡλικίας ΑΚΑΡΙΑΙΩΣ.

Παρὰ μόνῳ τῷ καταστήματι τούτῳ ἐκομίσθη πρῶτον ὄντως ἐν Ἑλλάδι μηχανὴ πρὸς ἐκτέλεσιν μικροσκοπικῶν φωτογραφιῶν ἐν εἴδει γραμματοσήμου διὰ χρῆσιν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν, ἐπισκεπτηρίων κ. λ. πρὸς δρ. ν. 3 τὴν δωδεκάδα καὶ δρ. ν. 15 τὴν ἑκατοστύα.

Τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ἐπὶ τοῦ ἐκλεκτοτέρου ἀμερικανικοῦ χάρτου καὶ ἐστιλβωμένου.

Ἐργάζεται ὑπὸ οἱανδήποτε ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι 4 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

Τιμὴ τῶν φωτογραφιῶν συνήθους μεγέθους δρ.ν.8 ή 12άς.

Σχολὴ φωτογραφικὴ ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι.

Γίνονται δεκταὶ ἐργασίαι καὶ ἐκτὸς τοῦ καταστήματος. [14*—ιϛ']

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
CHIRURGIEN DENDISTE

Ὁδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλ. ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. 6

Ρ. ΦΑΡΑΤΖΗΣ

Ὀδοντοϊατρός.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας οἰκία Ράλλη

ΕΝΘΕΣΙΣ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ὀδοντοστοιχίαι καὶ ὀδόντες ἁπλοῖ ἄνευ ἀγκυλῶν καὶ ἄνευ ἐλατηρίων.
Προθετικαὶ σκευασίαι διὰ τὸν οὐρανίσκον.
Ὀδόντες ἐπὶ τῶν ῥιζῶν στηριζόμενοι.
Καθαρισμὸς τῶν ὀδόντων καὶ ἀφαίρεσις τοῦ ταρτάρου.
Ἔμφραξις τῶν σεσηπότων ὀδόντων διὰ διαφόρων οὐσιῶν διὰ τοῦ καλλίστου καὶ ταχυτάτου τῶν μέσων τῆς ὀδοντοϊατρικῆς.

Τιμαὶ μέτριαι. [17κε—ιδ']

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΡ. Ι. ΓΕΩΡΓΑΔΟΥ

Ἀπέναντι τῆς Ὡραίας Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ γνήσιον τοῦτο κατάστημα ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν πίλων, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων ἔχει ἀποκτήσει πλέον τὴν πρώτην ὑπόληψιν παρὰ τῷ Στρατῷ, κατασκευάζονται καὶ **κασκέτα** (κοῦκοι) περὶ τῆς κομψότητος, στερεότητος καὶ εὐθυνίας τῶν ὁποίων δύναται πᾶς τις νὰ πεισθῇ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο χορηγεῖ εἰς τοὺς ἐμπορευομένους τὸ εἶδος τοῦτο ὅσην ποσότητα ἂν θέλωσιν ἐξ αὐτῶν. [Γ24*—θ]

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Ο ΗΛΙΟΣ
THE SUN FIRE OFFICE
Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος
1710

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.
Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.
Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.
Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.
Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων 4 ἐτῶν.
Κυριακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῇ ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.
Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.
Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 71. (Γ9)

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ παρὰ τῷ ἀναψυκτηρίῳ καὶ ἀπέναντι τῆς ὡραίας Ἑλλάδος κείμενον ξενοδοχεῖον πρώην «**Δήμητρα**» ἀνεκαινίσθη καθ' ὅλα, μετωνομασθὲν Ξενοδοχεῖον ὁ «ΠΟΣΕΙΔΩΝ». Ἐπεσκευασθὲν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς καλαισθησίας, καὶ πλουτισθὲν διὰ νέων ὅλως ἐπίπλων, καὶ σκευῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Ἐμ. Ἀλτηγοῦ καὶ Μιχ. Λεκοῦ πρώην ὑπαλλήλου, τοῦ γνωστοῦ Ξενοδοχείου «Ὀλυμπια», παρέχει τῷ εὐγενεῖ κοινῷ τῆς πρωτευούσης καὶ παντὶ τῷ ἐπισκεπτομένῳ αὐτό, πλουσίαν τροφὴν καὶ καθαράν.

Τιμαὶ μετριώταται.—Ὑπηρεσία πρόθυμος.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους. [Γ34]

ΕΣΙ ΤΟ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
Κ. Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΟΥ

Ἐκομίσθησαν

ἐξ **ἐλαστικοῦ κόμμεως** διάφορα εἴδη χρήσιμα ἀπολύτως εἰς τοὺς πάσχοντας, ἤτοι **οὐροδοχεῖα** γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν, γερόντων καὶ κατακοίτων, **ψυκτῆρες πουλβορεζατὲρ** διαφόρων εἰδῶν, **προσκέφαλα** ἀέρος, **δέματα** διαφόρων εἰδῶν, **κλύσματα** καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη φαρμακευτικῶν εἰδικοτήτων.

Ἅπαντα δὲ γνήσια καὶ εἰς τιμὰς μετρίας
Κάτωθι τῆς οἰκίας Μπαλάνου παρὰ τὰ Χαυτεῖα. [15—ιϛ.]

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ μέχρι τοῦδε παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀπόλλωνος γνωστότατον ξενοδοχεῖον τῶν Ξένων ἀναβαπτισθὲν

Μέγα Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας
Grand Hotel d'Agleterre

μετεκομίσθη εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ παρακειμένην οἰκοδομὴν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

Πρὸς τὴν γνωστὴν προσήνειαν τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ προσελήφθη διὰ τὴν ἐντελῆ τελειοποίησίν του ὁ γνωστότατος διευθυντὴς ξενοδοχείου ἐν Ἀθήναις κ. Γ. Ζαγανιάρης.

Ὅ,τι ἰδίως ἐνδιαφέρει τοὺς ξένους καὶ ταξειδιώτας εἶναι ὅτι ὑπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο κατάστημα εὑρηνται τὰ πρακτορεῖα τῆς Πανελληνίου ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας καὶ τῶν Γαλλικῶν διαπορθμεύσεων, ἐγγύτατα δ' αὐτοῦ τὰ πρακτορεῖα ὅλων τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν.

Grand Hôtel d'Agleterre [Γ33]

ΜΕΓΑ
ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Π. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Ὑπὸ τὴν οἰκίαν **Σπ. Λάμπρου** πρώην **Μπαλάνου.**

30—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ—30

Τὸ ῥηθὲν Καπνεμπορικὸν Κατάστημα ἐπλουτίσθη νεωστὶ διὰ ποικίλων εἰδῶν σιγάρων **Πούρων Ἀβάνης**, ἐκ διαφόρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης, εἰς κουτία παντὸς μεγέθους καλλιτεχνικῶς ἐπεξεργασμένα, καταλληλότατα διὰ δῶρα τοῦ Νέου Ἔτους.

Ὡσαύτως ἐκομίσατο μεγάλην συλλογὴν **Πιπῶν** ἐξ Ἠλέκτρου (κιτρίνου καὶ μέλανος) καὶ **Σεπέου**, εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα σχήματα.

Πρὸς δὲ καταλληλόταται διὰ μποναμάδες **Καπνοθῆκαι** καὶ **Σιγαροθῆκαι** παντὸς σχήματος ἐκ Δέρματος Ρωσσικοῦ, Βιδέλου, Γάντι, Μαροκίνη καὶ λοιπά.

Ἐργοστάσιον Σιγαρέτων ἐκ διαφόρων καπνῶν **Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.**

Τιμαὶ λίαν μέτριαι. [Β30]

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 96 — Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ — ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 96

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω. [Γ4]

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ 16,600 ΦΡ.
QUINA LAROCHE
ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ ΚΙΝΑ-ΛΑΡΟΣ

Θέατρον Ἀθηνῶν.—Παράστασις 3.
Les Mousquetaires au Couvent.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησία.............. Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.......... » » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ.............. Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ ...... Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—Ἀριθμὸς 1121

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 28 Δεκεμβρίου 1881 — ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δ.' ἕκαστον στίχον ....Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 7 Ἰανουαρίου. — Στρατὸς συγκείμενος ἐξ 7000 ἀνδρῶν ἀπεστάλη εἰς Griuocle. Λέγεται, ὅτι ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ περικυκλώσῃ στρατιωτικῶς τὸ διαμέρισμα τοῦτο ἰδίᾳ δαπάνῃ.

REUTER

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7 Ἰανουαρίου. — Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος εἰς ἐπιστολήν τινα πρὸς τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ διακηρύττει ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως τοῦ νὰ διευθύνῃ κατὰ τὴν θέλησίν του τὴν πολιτικὴν τῆς Πρωσσίας περιορίζεται μὲν ὑπὸ τοῦ συντάγματος, ἀλλὰ δὲν καταργεῖται. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ αὐτοκράτωρ λέγει ῥητῶς, ὅτι τὸ συνταγματικὸν τοῦτο δικαίωμα ἀνήκει εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ· προσκαλεῖ δὲ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους νὰ ἀπέχωσι πάσης δηλώσεως κατὰ τῆς κυβερνήσεως διαρκουσῶν τῶν ἐκλογῶν

HAVAS

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Αἱ ἀπαίσιοι προφητεῖαι τοῦ **Macaulay** καὶ αἱ αὐστηραὶ προβλέψεις τοῦ **Tocqueville** ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ μέλλοντος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς περιῆλθον ἤδη εἰς παντελῆ σχεδὸν λήθην. Τῷ ὄντι· ὁποίας συνταράξεις δὲν ὑπέστη ἡ μεγάλη Δημοκρατία ἐν τῷ πρώτῳ αἰῶνι τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς, ὁποίας δυσχερείας πολιτικάς τε καὶ κοινωνικὰς δὲν ἐδέησεν ὑπερβῆναι, καὶ ὅμως ἡλίκα μεγαλουργήματα καὶ ὁπόσας προόδους δὲν ἐξετέλεσεν αὕτη, προόδους οἵας οὐδεὶς τῶν θεμελιωτῶν αὐτῆς ἐτόλμησέ ποτε νὰ φαντασθῇ καὶ προΐδῃ;

Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν αὔξει στερρῷ τῷ βήματι ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φαίνεται, ὅτι ἡ χώρα ἐκείνη διαφεύγει τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὁρίων, ἅπερ ἔθεντο οἱ συνήθεις σχετικοὶ κανόνες. Χάρις εἰς ἀριθμητικὴν ἀνάπτυξιν, ἥτις κυμαίνεται ἐτησίως περὶ τὰ 3 τοῖς 0/0, τὰ 4,000,000 τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων, οὓς ἠρίθμει ἡ Δημοκρατία κατὰ τὸ 1790, ὑπερέβησαν ἤδη τὰ 50,000,000, ἤτοι ὅσα δὲν κέκτηται συλλήβδην ἅπασα ἡ λοιπὴ Ἀμερική. Πρόσθες, ὅτι ἐστὶ λαὸς ὁμογενής, συνδεόμενος διὰ ἰσχυρῶν, ἂν οὐχὶ στενῶν δεσμῶν δημοσίας τάξεως, γνοὺς νὰ δημιουργήσῃ κοινότητα συμφερόντων καὶ ν' ἀνυψώσῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἰδέαν Ἔθνους.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, εἷς τῶν μεγίστων τῆς ἱστορίας, οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες καὶ ἡ εἰσδῦσα ἐν τῇ διοικήσει διαφθορὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, τὰ κολοσσιαῖα δημόσια ἔξοδα καὶ τὸ φοβερὸν ζήτημα τῆς ἀνθρωπεμπορείας τῶν μαύρων, ὡς καὶ τὸ τῶν κιτρίνων ἐργατῶν, εἰσὶ τοσαῦται κρίσεις. ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὁποίων οἱοσδήποτε ἄλλος λαὸς ἤθελε κύψει, ἂν μάλιστα πρὸς ἅπασι τούτοις ἀναλογισθῶμεν, ὅτι καὶ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις δὲν ἔλειψαν στρατηγοὶ φιλόδοξοι, ἐπιλαθόμενοι τῶν σοφῶν παραγγελμάτων τοῦ **Wastington**, καὶ ἀναρχικοὶ ἐπίφοβοι, πολέμιοι τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος.

Ἡ Εὐρώπη ἐκ πείρας ἐδιδάχθη, ὅτι ἀνάγκη νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὸν ἀκμαιότατον καὶ σφριγῶντα ἐκεῖνον λαὸν ὡς τὸν ἀποδυθέντα εἰς τὸ στάδιον τῆς προόδου ψιλὸν καὶ ἀπορρίψαντα ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ βάρος τῶν προλήψεων καὶ τῶν σαθρῶν παραδόσεων, ἃς ὁ μεσαίων καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐκληροδότησαν εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον. Ἰδίως δὲ ἐμβάλλει σήμερον εἰς ὀχληρὰς σκέψεις οὐκ ὀλίγους τῶν διασημοτέρων οἰκονομολόγων τῆς Εὐρώπης ὁ συναγωνισμὸς τῶν Ἀμερικανῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς παραγωγῆς, ἰδίως τῆς γεωργικῆς, ἥτις βαίνει κολοσσιαίοις τοῖς βήμασι, καθὸ προστατευομένη ὑπὸ ἀφθόνων κεφαλαίων βραχιόνων καὶ ἀσφαλείας, ἔτι δὲ ἀσκουμένη ἐπὶ ἐδάφους παρθενικοῦ καὶ γονίμου, ἐστὶ τηλικαύτη, ὥστε ταράττει τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν σοφωτέρων οἰκονομολόγων, λυπουμένων ὅτι, βλέπουσιν ἀνατρεπομένους ὑπὸ γεγονότων ἀπροόπτων τοὺς ἐμβριθεῖς αὐτῶν προϋπολογισμούς.

Ἡ Εὐρώπη εἶχε συνεθίσει ἑαυτὴν νὰ θεωρῇ τὴν Ἀμερικὴν ὡς χώραν προωρισμένην νὰ συμπληροῖ μόνον τὴν ἔλλειψιν τῆς ἰδίας παραγωγῆς, ἀλλ' ἤδη βλέπει ἀπ' ἐναντίας ὅτι ἀπειλεῖ νὰ μειώσῃ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν γαιῶν αὐτῆς, τὴν σχέσιν μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, ν' ἀνατρέψῃ καὶ ἅπασαν τὴν παλαιὰν βάσιν τοῦ οἰκονομικοῦ οἰκοδομήματος. Ὁποία πλάνη διὰ τοὺς θεωρητικοὺς οἰκονομολόγους τῆς Εὐρώπης!

Ἀλλὰ ὑπὸ τῶν γεγονότων δὲν διεψεύσθησαν μόνοι οἱ ἀπαίσιοι πολιτικοὶ μάντεις, καὶ οἱ ἀντιπολιτευθέντες τὴν δημοκρατίαν, οἱ οἰκονομολόγοι τῆς παλαιᾶς σχολῆς, διότι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παρέχουσι πρὸς τούτοις πολλὰς ἄλλας διαψεύσεις οὐχ ἧττον πικρὰς πρὸς τὴν παλαιὰν διπλωματίαν τῆς Εὐρώπης.

Πόσοι δὲν ἐδογμάτισαν, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἔχουσιν ἀληθεῖς διπλωμάτας; Πόσοι δὲν ἐπελάθοντο τῆς Πλειάδος τῶν διασήμων ἐκείνων ἀνδρῶν οὓς ἐπεδείξατο πρὸς τὴν Εὐρώπην ἡ χώρα ἐκείνη ὑπὸ τοῦ **Banerolt** καὶ ἀπὸ τοῦ **Iefferson** καὶ **Adams** μέχρι τοῦ **Marsh**; Εἰς τοὺς ἐπιλήσμονας ὁμιλοῦσι τὰ γεγονότα λίαν ἀρίδηλα καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ὅστις ἀνέγνω μετὰ προσοχῆς τὸ τελευταῖον διάγγελμα τοῦ **Arthur** ἀδύνατον νὰ μὴ διέκρινεν ἐν αὐτῷ στοιχεῖα οὐ τῆς τυχούσης διπλωματικῆς ὀξυδερκείας— καὶ νὰ μὴ διέγνω τὸν ἀρρενωπὸν τοῦ μεγάλου Ἔθνους χαρακτῆρα. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκείνῳ ὁ **Arthur** ἀποτάσσεται εἰς τὰ τετριμμένα δόγματα τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ὁποῖα ὁ **Bluntschli** καὶ ὁ **Dudley Jield** εἰς μάτην ἠθέλησαν νὰ κωδικοποιήσωσι.

Ἡ Κολομβία, ὡς γνωστόν, εἶχε ζητήσει τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις νὰ ἐγγυηθῶσι τὴν οὐδετερότητα τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ· τοιαύτη αἴτησις, δοκεῖ τῷ **Arthur** ὅτι εὑρίσκεται εἰς εὐθεῖαν ἀντίφασιν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβεν ἡ Ἀμερικὴ διὰ τῆς ἐγγυήσεως τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κολομβιανοῦ ἐδάφους καὶ τῆς διώρυγος. Προβλέπων δὲ ὅτι, ἡ Ἀγγλία ἐπικαλέσεται τὴν τροποποίησιν τῆς συνθήκης τοῦ **Clayton-Bulwer**, διαγγέλλει ὅτι ἐζήτησεν ἤδη τὴν τροποποίησιν τῆς συνθήκης ταύτης ἤτοι, «τὴν κατάργησιν τῶν ῥητρῶν ἐκείνων αἵτινες δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ἃς αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἀνέλαβον ἀπέναντι τῆς Κολομβίας καὶ πρὸς τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν». — Δύο ἔκτακτοι ἀπεσταλμένοι ἀφίκοντο ἤδη εἰς Περοῦ ὅπως θῶσι τέρμα εἰς τὴν ἀνθρωποκτόνον διαφορὰν ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο δημοκρατιῶν, ἀλλὰ διὰ πειστηρίων πάντῃ ἀλλοίων πρὸς ἐκεῖνα οἷς ἐχρήσατο ἡ Εὐρώπη. «Ὀφείλομεν νὰ προλάβωμεν, ἔλεξεν ὁ **Arthur**, ὑπὲρ τῶν δύο ἐκείνων τόπων, νέαν χύσιν αἵματος, διότι παρατεινομένου τοῦ ἀγῶνος θέλουσι πάθει τὰ ἐμπορικὰ ἡμῶν συμφέροντα καὶ τὸ δημοκρατικὸν εἶδος τῆς Κυβερνήσεως». Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι καὶ προηγουμένως ἐχορήγησαν τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς διενέξεως τῆς ἐγερθείσης μεταξὺ τῶν δημοκρατιῶν τῆς Ἀργεντίνης καὶ τοῦ Χιλῆ σχετικῶς πρὸς τὴν Πλαταγωνίαν ἤδη εἰρηνικῶς διανεμηθεῖσαν μεταξὺ τῶν δύο διαφερομένων μερῶν. Τὴν αὐτὴν δὲ μεσολάβησιν προσφέρουσιν καὶ ἤδη ὅπως προλάβωσι ῥῆξιν, ὡς ἐκ τῶν διατρεχόντων ἐν Βενεζουέλῃ, μεταξὺ τῆς Δημοκρατίας ταύτης καὶ τῆς Γαλλίας.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ σήμερον τὰς ὑφισταμένας σχέσεις μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως τῆς **Washington** καὶ τῶν δημοκρατικῶν τῆς Βρασιλίας — τὴν ἐπιρροὴν ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τὸ **Haiti** — τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ λαμβάνει διὰ τὰ πράγματα τῆς Κούβας, καὶ τέλος τὴν ἐνδελεχῆ καὶ σύντονον ἐπίβλεψιν μεθ' ἧς παρακολουθεῖ εἰς ὅλα τὰ τὰ συμβαίνοντα ἐν ταῖς δυσὶν Ἀμερικαῖς, οἱονεὶ ὑπέρτατος κηδεμὼν τῶν Κρατῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι συνδεδεμένα μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Μὴ ἀρκουμένη δὲ εἰς τὴν ἀναμφισβήτητον ἐπιρροὴν

83=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=83

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — ΤΙΤΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΑΤΕΡΛΟΥΗ

ΙΒ'

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ἡ φυγὴ τῶν ὄπισθεν τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ὑπῆρξε θρηνωδεστάτη. Τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐκάμφθησαν διὰ μιᾶς πανταχόθεν· συγχρόνως ἐγκατελείφθησαν καὶ Οὐγομόντιον, καὶ Ἀσαίντη, καὶ Παπελόττη, καὶ Πλαγκενάτον. Τὴν φωνὴν «προδοσία!» διεδέχθη ἡ φωνή, «ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω!»

Στρατιὰ διασκορπιζομένη ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῆξιν τοῦ παγετοῦ. Ῥέπει τὸ πᾶν, ῥαγίζεται, τρίζει, πίπτει, κυλίεται, συγκρούεται, ἐπιπολάζει, σπεύδει, κρημνίζεται. Ἀνήκουστος ἡ ἀποσύνθεσις ἐκείνη! Ὁ Νέϋ ἀναβαίνει ἄλλον ἵππον, καὶ ἀσκεπὴς τὴν κεφαλήν, ἄνευ λαιμοδέτου, ἄνευ ξίφους, τρέχει ἐπὶ τὸν δρόμον πρὸς τὰς Βρυξέλλας, ἐκεῖ δὲ πάλιν ἵσταται ἐμποδίζων Ἄγγλους τε καὶ Γάλλους. Προσπαθεῖ νὰ συνάξῃ τὸν στρατόν, ὃν ἀνακαλεῖ καὶ ὑβρίζει, ἀγκυστρεύων τὴν γενικὴν φυγήν. Ἀλλὰ καταπλημμυρεῖται· οἱ στρατιῶται τὸν φεύγουσιν ἀνακράζοντες, «Ζήτω ὁ στρατάρχης Νέϋ!» Δύο συντάγματα τῶν ὑπὸ τὸν Δουρούτον ἄγονται καὶ φέρονται τεθορυβημένα καὶ ὡς ῥιπταζόμενα μεταξὺ τῆς σπάθης τῶν οὐλάνων καὶ τοῦ τουφεκισμοῦ τῶν ἰλῶν τοῦ Κέμπτ, τοῦ Βέττ, τοῦ Πὰκ, τοῦ Ῥύλαντ. Χειρίστη πασῶν τῶν συγκρούσεων εἶνε ἡ φυγή· φίλοι θανατοῦσιν ἀλλήλους ἵνα σώσωσιν ἑαυτούς· ἶλαι ἱππέων καὶ τάγματα πεζῶν συντρίβονται πρὸς ἀλλήλας καὶ διασκορπίζονται ὡς εἰς ἀφρὸν ἀπέραντον. Ὁ Λοβὼ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου καὶ ὁ Ῥέϊλλ ἀπὸ τοῦ ἄλλου, κυλίονται εἰς τὸ μέγα ἐκεῖνο ῥεῦμα καὶ αὐτοί. Εἰς μάτην ὁ Ναπολέων στήνει φραγμοὺς διὰ τῆς ἀπολειπομένης αὐτῷ φρουρᾶς· εἰς μάτην ἀφειδεῖ τοῦ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἱππικοῦ εἰς ἐσχάτην προσπάθειαν. Ὁ Κίοτος ὀπισθοχωρεῖ ἐνώπιον τοῦ Βιβιανοῦ, ὁ Κελλερμάννος ἐνώπιον τοῦ Βανδελεύρου, ὁ Λοβὼ ἐνώπιον τοῦ Βυλώφ, ὁ Μοράνδος, ἐνώπιον τοῦ Πίρχ, ὁ Δομὼν καὶ ὁ Σουβερβὶκ ἐνώπιον τοῦ πρίγκηπος Βιλλέλμου τῆς Πρωσσίας. Ὁ Γυΐῶτος, ὅστις εἶχεν ἐξορμήσει ἄγων τοὺς ἱππεῖς τοῦ αὐτοκράτορος, πίπτει ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἄγγλων δραγόνων. Ὁ Ναπολέων τρέχει καλπάζων καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ῥεύματος τῶν φευγόντων, ἀγορεύει πρὸς αὐτούς, τοὺς συνθλίβει, τοὺς ἀπειλεῖ, τοὺς ἐξικετεύει. Ὅλα τὰ στόματα ἅτινα τὸ πρωὶ ἀνέκραζον «Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ!» μένουσι κεχηνότα· σχεδὸν οὐδεὶς τὸν γνωρίζει. Τὸ πρωσσικὸν ἱππικόν, νεαλὲς ἔτι καὶ ἀκέραιον, χύνεται, πετᾷ, σπαθίζει, θερίζει, πατάσσει, ἀποκτείνει, ἐξολοθρεύει. Τὰ ἁμάξια καταπατοῦνται, τὰ πυροβόλα λειποτακτοῦν· οἱ ταῦτα ὑπηρετοῦντες στρατιῶται ἀποζευγνύουσι τοὺς ἕλκοντας αὐτὰ ἵππους, καὶ ἀναβαίνοντες ἐπ' αὐτῶν τίς πρῶτος φεύγουσιν· ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τῶν ἁμαξίων καθίσταται πρόσκομμα εἰς τὸν δρόμον καὶ πρόξενον σφαγῆς. Οἱ ἄνδρες συμπιέζουν ἀλλήλους πυκνούμενοι, καταπατοῦνται, βαίνουν ἐπὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. Ἐκεῖ στιβαρὸς βραχίων οὐδὲν ἰσχύει. Τεσσαράκοντα χιλιάδες πολεμιστῶν πληροῦσιν ἰλιγγιῶντες καὶ ὁδούς, καὶ ἀτραπούς, καὶ γεφύρας, καὶ πεδιάδας, καὶ λόφους, καὶ κοιλάδας, καὶ δάση. Κραυγαὶ ἀπογνώσεως, σάκκοι στρατιωτικοὶ καὶ ὅπλα ἐρριμμένα εἰς τὰ σπαρτά, ἄνδρες ἀνοίγοντες εἰς ἑαυτοὺς πορείαν διὰ τῆς σπάθης τῶν κατὰ πάσης κεφαλῆς· οὐδεὶς πλέον διακρίνει συστρατιώτην ἢ συνέταιρον, ἀξιωματικὸν ἢ στρατηγόν· φόβος δ' ἐν πᾶσιν ἀπερίγραπτος καὶ ἀνεξήγητος, ὁ πανικός. Ὁ Ζίετεν κατασπαθίζων τὴν Γαλλίαν ἐν πάσῃ ἀνέσει· οἱ λέοντες λαγωοὶ γενόμενοι. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ φυγὴ ἐκείνη.

Εἰς τὴν Γενάππην, ἀπεπειράθησαν νὰ ἐπιστρέψωσι, νὰ σχηματίσωσι μέτωπον, νὰ ἐποχλεύσωσι τὰ κυλιόμενα πλήθη. Ὁ Λοβὼ κατώρθωσε νὰ συνάξῃ τριακοσίους. Ἐχαρακώθη ἡ εἴσοδος τοῦ χωρίου· ἀλλ' ἅμα ἐπέπεσον τὰ πρῶτα σμυδράλλια τῶν Πρώσσων, πάλιν ὅλοι ἐτράπησαν εἰς φυγήν, καὶ ὁ Λοβὼ ἐξωγρήθη. Οἱ Πρῶσσοι ὥρμησαν κατὰ τῆς Γενάππης ὡς μαινόμενοι, ὅτι μικρὸν συνέτεινον αὐτοὶ εἰς τὴν νίκην, καὶ ἐκεῖ διέπραξαν τὰς ἐσχάτας ὠμότητας. Ὁ Βλύχερος διέταξεν ὄλεθρον τέλειον. Ἐπειδὴ ὁ γάλλος στρατηγὸς Ρογέτος ἔδωκε τοιοῦτον οἰκτρὸν παράδειγμα, ἀπειλήσας διὰ θανάτου πάντα γρεναδιέρον ὅστις θὰ ἔφερεν εἰς αὐτὸν Πρῶσσον αἰχμάλωτον ζῶντα, ὁ Βλύχερος ἠθέλησε νὰ ὑπερακοντίσῃ τὸν Ρογέτον· Ἡ νίκη ἀπεπερατώθη διὰ γενικῆς σφαγῆς τῶν ἡττηθέντων.

Ἱστορία ἀφοῦ εἴμεθα, ἃς τιμωρήσωμεν λοιπόν. Ὁ γέρων Βλύχερος ἠτίμασεν ἑαυτόν. Αὕτη ἡ ὠμότης του ἀνεβίβασε τὴν συμφορὰν ἐκείνην εἰς τὸν κολοφῶνα. Ἡ ἀπεγνωσμένη φυγὴ προέβη καὶ πορρωτέρω· διῆλθε χωρία, καὶ μόλις ἔστη εἰς τὰ γαλλικὰ μεθόρια. Φεῦ! καὶ τίς ἦτον ὁ οὕτω φεύγων; Ἡ μεγάλη στρατιά! — la grande armée.

Οὗτος ὁ ζαλόεις σκοτασμός, οὗτος ὁ φόβος, αὕτη ἡ θραῦσις καὶ ἡ πτῶσις ἀλκῆς ἐκπληξάσης τὴν ἱστορίαν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, δὲν ἔχει ἆρά γε ἀφορμήν; Ὄχι. Ἐπὶ τῆς Βατερλούης ἡπλώθη χειρὸς ἀπειρομεγέθους ἡ σκιά. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη πεπρωμένη ἦν. Ταύτην κατειργάσατο τοιαύτην δύναμις ἡ ὑπερφυής· διὸ καὶ αἱ κεφαλαὶ ἔκλινον ἔμφοβοι· διὸ καὶ ἅπασαι αἱ ἴφθιμοι ἐκεῖναι ψυχαὶ παρέδοσαν τὰ ξίφη. Οἱ τὴν Εὐρώπην καταπονήσαντες κατηδαφίσθησαν, οὐδέ τι νὰ εἴπωσιν ἔχοντες τὸ παράπαν, οὐδέ τι νὰ πράξωσιν, ἀλλ' αἰσθανόμενοι ἐν τῇ σκιᾷ τρομερὰν τινα παρουσίαν. Οὕτως ἦν γεγραμμένον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἠλλοιώθη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἡ ὄψις. Ἡ Βατερλούη εἶνε ὁ γόμφος τῆς θύρας τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Ἡ ἐξάλειψις τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς ὑπῆρχεν ἀναγκαία διὰ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ μεγάλου αἰῶνος· τὸ ἔργον δὲ τοῦτο ἀνέ-

ἣν ἀσκεῖ ἐπὶ τὴν λοιπὴν Ἀμερικὴν ἡ μεγάλη δημοκρατία λαμβάνει ἤδη μέρος καὶ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς διενέξεις καὶ δὴ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα ἄλλων Κρατῶν.

«Ἀπετείναμεν, λέγει ὁ Ἀρθοῦρος ἐν τῷ διαγγέλματι, ζωηρὰς παραινέσεις πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὡς ἐκ τῶν παθημάτων τῶν Ἰσραηλιτῶν». Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ Ἀμερικὴ ἐπῆλθε διπλωματικῶς ἐπίκουρος τῇ Ἑλβετίᾳ ὑπὲρ διατηρήσεως τοῦ δικαίου τοῦ ἀσύλου· συνηγόρησε δὲ παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀσίας καὶ ἰδίως ὑπὲρ τῶν Ἀρμενίων.

Νομίζομεν, ὅτι εἶναι λυσιτελὲς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει, ἵνα τὰ παλαιὰ καὶ γεγηρακότα Ἔθνη λαμβάνωσι συνταράξεις οἰκονομικὰς καὶ πολιτικάς, ὁποῖαι αἱ ἀνωτέρω ἐκτιθέμεναι, καθόσον ἐντεῦθεν θέλουσι καρπωθῇ τὸ πόρισμα, ὅτι τὰ ὑφιστάμενα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ συστήματα δὲν δύνανται, κατὰ τὸ πλεῖστον τοὐλάχιστον, νὰ διαβιώσωσιν. Π.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐξ Ἀγγλίας τὸ νέον ἀτμόπλοιον τῆς Πανελληνίου Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας ἡ «Ἀργολίς».

— Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας **Μήλου** ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Πρεζάνης λαβὼν 1190 ψήφους καὶ Ἀντώνιος Μάτζας λαβὼν 1134, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Προβελεγγίου.

— Συμμεριζόμεθα πληρέστατα τὴν γνώμην τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν εἰκογένειαν τοῦ ἄρτι μεταστάντος Ἀρειοπαγίτου **Ἀριστείδου Τσάττου**. Θὰ ἦναι ἔνδειξις μικρᾶς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μακρὰν τοῦ ἀνδρὸς ὑπηρεσίαν καὶ ὀφειλομένη ἐνθάρρυνσις πρὸς τοὺς ἀγαθῶς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἐργαζομένους.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Σταῦρος Καραγιαννόπουλος ἔσχε τὸ βαρὺ δυστύχημα νὰ ἀπολέσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ τῆς ἐπαράτου διφθερίτιδος τὸν πεφιλημένον του υἱὸν **Νότην**, οὗ ἡ στέρησις ἐβύθισε εἰς πένθος ἄλυτον τὴν ἔντιμον οἰκογένειάν του πολλὰ προσδοκῶσαν ἐκ τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ μικροῦ συνεργάτου τοῦ πατρός. Μόνη ἡ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ παρηγορία δύναται νὰ βαλσαμώσῃ τόσον καιρίως πληγείσας καρδίας.

— Ὁ καλὸς φίλος κ. Ἰωάννης Μ. Μεϊδανόπουλος ὑποστὰς τὴν νόμιμον δοκιμασίαν ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν πρωτοδικῶν ἐκρίθη ἱκανὸς διὰ τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδίκου.

— Ἐν Αἰγίνῃ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὁ υἱὸς τοῦ Χ. Ζαφειρίου ἐφόνευσε τὸν Νικόλαον Κολέττον· ὁ φονεὺς συνελήφθη.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης τετάρτης ἤρξαντο αἱ παραστάσεις τοῦ χειμερινοῦ θεάτρου τῆς πρωτευούσης μας διὰ τοῦ ὡραίου Γαλλικοῦ μελοδράματος «Les mousquetaires au couvent» τετράκις ἤδη κατὰ σειρὰν μετ' ἐπιτυχίας παρασταθέντος. Ἐὰν ἀναλογισθῶμεν πόσον ἀργὰ ἐσκέφθησαν οἱ ἐνταῦθα ἵνα φέρωσι Γαλλικὸν μελόδραμα καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ κ. Κωστόπουλος μετέβη εἰς Εὐρώπην πρὸς συγκρότησιν θιάσου δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἀπονείμωμεν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν κ. Κωστόπουλον, ὅστις ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἔχουσι πλέον ὑπογράψει τὰ μετὰ τῶν ἐργολάβων συμβόλαιά των κατώρθωσε ν' ἀνεύρῃ θίασον ὅστις ὁπωσδήποτε δύναται νὰ θεωρηθῇ καλός. Ἄλλως τε δέον ν' ἀναμείνωμεν καὶ τὴν παράστασιν ἑτέρου ἔργου καὶ τὴν δοκιμασίαν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων τοῦ θιάσου ὅπως ἀσφαλέστερον κρίνωμεν περὶ αὐτῶν, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ βαρυτόνου, ὅστις ἐξησφάλισεν ἤδη μεγάλην ἐπιτυχίαν. Σήμερον ἢ αὔριον δοθήσεται καὶ ἡ ὡραία Pericole εἰς ἣν ἔχει μέρος ἡ κυρίως prima. Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲ τοῦ θεάτρου οὐδενὸς φείδεται κόπου ἵνα ὅσον τὸ δυνατὸν συμμορφωθῶσι τὰ πάντα πρὸς τὰς πανταχόθεν ἀπαιτήσεις, καὶ πολλὰς ἀπαιτήσεις ἀληθῶς.

— Ὁ γνωστὸς εἰς τὸν ἑλληνικὸν δημοσιογραφικὸν κόσμον καὶ διὰ τῶν ὡραίων αὐτοῦ διηγημάτων ἀποκτήσας τὸν τίτλον τοῦ μυθιστοριογράφου, ὁ κάλλιστος φίλος κ. Λάμπρος Ἐνυάλης διωρίσθη γραφεὺς πρώτης τάξεως παρὰ τῷ ἐν Κων)πόλει ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας. Εἰς τὸν κ. Ἐνυάλην ἥρμοζε σπουδαιοτέρα καὶ ἀνωτέρα θέσις, διότι καὶ ἱκανότητος δὲν στερεῖται καὶ παιδείας εὐμοιρεῖ καὶ τελειόφοιτος τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι, διὸ ἀναγράφοντος σήμερον τὸν διορισμόν του τοῦτον εὐχόμεθα, ἵνα ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἀναγγείλωμεν τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ εἰς θέσεις, ἐν αἷς τὰ κοσμοῦντα αὐτὸν προτερήματα θέλουσιν ἀποδείξει ὅλην αὐτῶν τὴν ἀξίαν.

— Ὅλοι ὅσοι ἀσχολοῦνται εἰς τὰ πράγματα τῆς Τουρκίας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς αὐτῆς ὑποθέσεις, γνωρίζουσι βεβαίως τὸν κ. Κλεάνθην Σκαλιέρην, ὅστις ἀπό τινος διατρίβει ἐνταῦθα, ἀφοῦ πολλὰς ὑπέστη καταδιώξεις παρὰ τῆς κρατούσης σήμερον τουρκικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸν πρώην Σουλτάνον Μουρὰτ καὶ τὸν Μιδὰτ πασσᾶν. Ὁ κ. Κλεάνθης Σκαλιέρης ἐξέδωκε τελευταίως γαλλιστὶ βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Ἔκκλησις πρὸς τὴν διεθνῆ δικαιοσύνην τῶν μεγάλων δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν μεγάλην ἐν Κων)πόλει δίκην ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Σουλτὰν Ἀζίζ, γενομένη ὑπὸ τοῦ κ. Σκαλιέρη ἐν ὀνόματι τοῦ κατηγορηθέντος Σουλτὰν Μουρὰτ, τοῦ Μιδὰτ πασσᾶ καὶ τῶν ἄλλων καταδικασθέντων». Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου πολλὰ ἀληθῶς σπουδαῖα διευκρινίζονται, ἀποδεικνύεται δὲ ὅτι ὁ Μουρὰτ ὄχι μόνον δὲν εἶναι φρενοβλαβής, ἀλλὰ καὶ ὑγιέστατος εἶναι, ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Ἀζὶζ εἶναι μῦθος καὶ τέλος παρεντίθενται ἐπιστολαὶ τοῦ Μουρὰτ καὶ Μιδὰτ πρὸς τὸν κ. Σκαλιέρην, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ἡ μετὰ τῶν ἀνωτέρων τούτων κύκλων πολιτικὴ αὐτοῦ φιλία. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ πολλαὶ κρίσεις καὶ γεγονότα συμφωνοῦσι πρὸς ὅσα ἔγραψεν ἡμῖν ὁ πρώην ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτής μας ἐπὶ τῇ διεξαχθείσῃ δίκῃ κατὰ τοῦ Μιδὰτ πασσᾶ.

— Ἤρξατο κατ' αὐτὰς ἐκδιδόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει τουρκιστὶ ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Μουσαβέρι Τουρκεστὰν», ἤτοι Εἰκονογραφημένη Τουρκία. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο συνέστησε τουρκική τις ἑταιρία ἐπωνυμουμένη τῶν Φίλων τῆς πατρίδος, τῆς δὲ συντάξεως αὐτοῦ θὰ μετάσχωσι διάφοροι λόγιοι μουσουλμάνοι. Καὶ αἱ εἰκόνες αὐτοῦ λέγεται ὅτι θὰ ὦσιν ἔργον σπουδαίων ἰχνογράφων.

— Ἡ «Ἐθνικὴ τοῦ Βερολίνου» θεωρεῖ βέβαιον ὅτι ἡ Γερμανία, Αὐστρία Ρωσσία καὶ Ἰταλία συνεννοήθησαν ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

— Κατὰ τὸν «Νεολόγον», τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτης μετέβη εἰς τὴν Υ. Πύλην καὶ διελέξατο πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Ἀσὴμ πασσᾶν.

Καθὰ λέγεται, ἡ ἐπίσκεψις αὕτη τοῦ κ. Κουντουριώτου ἀφορᾷ εἰς διαπραγματεύσεις ἀρξαμένας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Υ. Πύλης διὰ τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας ἐν ταῖς ὁμόροις ἐπαρχίαις κατὰ τὰς διακελεύσεις τοῦ 12 ἄρθρου τῆς τελευταίας μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν περὶ ὁροθεσίας συμβάσεως.

— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ βιενναῖα φύλλα ὅτι εἰς Κασάνδερε τῆς Μακεδονίας ἀνεκαλύφθη κομιτάτον ἑλληνικὸν ἐπαναστατικόν(!) σκοποῦν ἀπροόπτως νὰ κυριεύσῃ τὴν Θεσσαλονίκην ἀφοῦ ἐπαναστατήσῃ τὴν Μακεδονίαν. Κατὰ τύχην ὅμως ἀνεκαλύφθη καὶ ἀφῃρέθησαν τὰ ὅπλα ἀπὸ τοὺς χριστιανούς (!!!).

— Ἐν Παρισίοις λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ἥτις θὰ συνέλθῃ ἐν Βερσαλλίαις. Τακτοποιοῦνται αἱ αἴθουσαι ἐν αἷς συνεδριάζει ἡ Γενικὴ Συνέλευσις. Φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως παρουσιασθήσεται μετ' ὀλίγον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ὅτι λυθήσεται λίαν ταχέως. Μέλλει νὰ ψηφισθῇ ὅτι τὸ Συνέδριον πρέπει νὰ συγκαλεσθῇ ἐν Βερσαλλίαις, κατὰ τὸ Σύνταγμα.

— Ἡ ἐφημερὶς τῆς Μαδρίτης «Ἀμερόληπτος» δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἐκ Τάγγερ ἀγγέλλουσαν ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου τοῦ Μαρόκου πεμφθεὶς στρατὸς ὅπως συλλάβῃ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀνταρτῶν Βοῦ-Ἀμένα, ἡνώθη μετ' αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξαν τὸν ἱερὸν πόλεμον, εἶτα προσέβαλον φυλάς τινας μὴ βουλομένας νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῶν ἀνταρτῶν καὶ τὰς ἐνίκησαν. Ἡ ἐπιστολὴ προστίθησιν ἔτι ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἐξαπλοῦται καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα μέσα οὐδὲ τὸ γόητρον ὅπως καταπατήσῃ τὸ κίνημα.

— Ἡ νέα σχολὴ τῆς μουσικῆς, ἡ ἀποκαλουμένη μουσικὴ τοῦ μέλλοντος (Zu Kunfts musik) ἡ ὑπὸ τῶν μελοδραμάτων τοῦ Ριχάρδου Βάγνερ πρὸ πάντων ἀντιπροσωπευομένη προχωρεῖ βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς παρὰ τὰς προφητείας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. Μέχρι τοῦ νῦν τὰ μελοδράματα ταῦτα παριστάνονται πρὸ πάντων ἐν Γερμανίᾳ, καὶ δὴ ἐν Μονάχῳ, ὅπου οἱ ἀοιδοὶ ἀριστεύουσιν. Ἐν ἔτει 1882 ὅμως δοθήσονται συγχρόνως ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ. Καὶ ὅ,τι μὲν ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν, φαίνεται, ὅτι ἐθνικαί τινες ἀντιζηλίαι ἐπηρεάζουσι μέχρι τοῦδε τὴν παράστασιν αὐτῶν, ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως ἡ ἐποχὴ ἤδη ὡρίσθη, αἱ παραστάσεις δὲ γενήσονται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου. Τί θὰ στοιχίσωσιν, ἐννοεῖ πᾶς τις ἀκούων, ὅτι ἡ πρώτη θέσις θὰ στοιχίζῃ 200 φρ. Ἐν Ρωσσίᾳ ἐπίσης ἡ ἐποχὴ δὲν ὡρίσθη ἔτι πιθανῶς ἕνεκα τῆς ἐσωτερικῆς ἀκαταστασίας.

— Ἐν Νυρεμβέργῃ ἐγένοντο κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς συνελεύσεις τινὲς ὕποπτοι ὡς συνελεύσεις κοινωνιστῶν αἵτινες, ὡς γνωστόν, κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1878 ἀπαγορεύονται. Περικυκλωθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εὑρέθησαν οὐδὲν ἧττον ἢ συνελεύσεις Μορμώνων, οἵτινες συναισθανόμενοι, ὅτι ἐν Γερμανίᾳ δὲν δύνανται νὰ διαγάγωσιν, ὡς ἐπιθυμοῦσιν, ἐλεύθεροι, ἀπεφάσισαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν περίφημον νῆσον τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου οἱ Μορμῶνες εἰσὶ συνηθροισμένοι. Καλὸ ταξεῖδι!

λαβεν ἐκεῖνο τὸ ὄν, πρὸ τοῦ ὁποίου πᾶς τις μένει ἄφωνος. Οὕτως ἐξηγεῖται ὁ πανικὸς τῶν ἡρώων φόβος. Εἰς τὴν μάχην τῆς Βατερλούης πάρεστι πλέον ἢ νέρος· πάρεστι μετέωρον. Διῆλθεν ὁ Θεός.

Περὶ λύχνων ἀφάς, ἔν τινι πεδιάδι πλησίον τῆς Γενάππης, ὁ Βερνάρδος καὶ ὁ Βερτράνδος, οἱ γάλλοι στρατηγοί, συνέλαβον ἀπὸ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἐνδύματος καὶ ἔστησαν ἄνθρωπόν τινα βλοσυρὸν σύννουν, ἀποτρόπαιον, ὅστις, καὶ αὐτὸς παρασυρθεὶς μέχρι τοῦ μέρους ἐκείνου ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς φυγῆς, εἶχε πεζεύσει, καὶ περάσας τὸν βραχίονα εἰς τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου του, ἐπέστρεφε μόνος τὸ ὄμμα ἐκπεπλανημένον, πρὸς τὴν Βατερλούην. Ἦτον ὁ Ναπολέων, πειρώμενος εἰσέτι νὰ ἐπανακάμψῃ κατὰ τῶν πολεμίων, τοῦ καταρρεύσαντος ὀνείρου ἐκείνου ὑπνοβάτης πελώριος.

ΙΓ'.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

Τετράγωνά τινα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἀκίνητα καὶ ἀδιάσειστα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ρεύματος τῶν ἀποδιδρασκόντων, ὡς βράχοι ἐντὸς τοῦ χειμάρρου, ἔμεινον ἐκεῖσε μέχρι νυκτός. Οὕτω ἀναμένοντα τὴν διπλῆν σκιὰν τῆς νυκτὸς καὶ τοῦ θανάτου, περιεκυκλώθησαν ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ ἕκαστον αὐτῶν τάγμα, μεμονωμένον ἀπὸ τῶν ἄλλων, οὐδένα πλέον ἔχον δεσμὸν μετὰ τοῦ πανταχόθεν συντριβέντος στρατοῦ, ἀπέθνησκε κατ' ἰδίαν. Πρὸς τὸ ἔσχατον τοῦτο ἀνδραγάθημα, τὰ μὲν εἶχον λάβει θέσιν εἰς τὰ ὕψη τῆς Ροσόμμης, τὰ δὲ εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Ἐγκαταλελειμμένα ἐκεῖσε καὶ ἡττημένα, ἀλλὰ τρομερά, ἠγωνίων ἡρωϊκῶς τὰ ζοφερὰ ταῦτα τετράγωνα. Συναπέθνησκον μετ' αὐτῶν καὶ αἱ νῖκαι τῆς Οὔλμης, τῆς Βαγράμης, τῆς Ἰένης, τῆς Φριεδλάνδης.

Περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἑσπέρας, ἐσώζετο εἰσέτι ἓν ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὸ ὀροπέδιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Ἐντὸς τῆς ὀλεθρίας κοιλάδος ἐκείνης, εἰς τοὺς πρόποδας τῆς κατωφερείας ἣν χθὲς ἀνέβη οἱ θωρακῖται, καὶ ἥτις τώρα ἔβριθεν ἀγγλικῶν στρατευμάτων καταλαβόντων αὐτήν, ἠγωνίζετο εἰσέτι τὸ τετράγωνον τοῦτο ὑπὸ τὰ κατ' αὐτοῦ συγκεντρωθέντα τῶν νικηφόρων ἐχθρικῶν πυροβόλων πυκνότατα βλήματα. Διοίκει δὲ τοῦτο ἄσημός τις ἀξιωματικός, Καμπρὼν ὀνομαζόμενος. Εἰς πᾶσαν δὲ ἔκρηξιν τῶν πυροβόλων, τὸ τετράγωνον τοῦτο ἠλαττοῦτο, ἅμα ἀποκρινόμενον ἀπεκρίνετο τουφεκισμοὺς κατὰ σμυδραλλίων, ἐνῷ ἀδιαλείπτως ἐσμικρύνοντο τὰ τέσσαρα τείχη του. Οἱ φεύγοντες, ἵσταντο μακρόθεν πρὸς στιγμήν, καὶ ἤκουον τὴν βαθμηδὸν ἐλαττουμένην πένθιμον ἐκείνην βροντήν, ἐν τῷ σκότει.

Ὅταν ἐκ τῆς λεγεῶνος ταύτης μία μόνον δρὰξ ἀνδρῶν εἶχε μείνει, τούτων δὲ ἡ σημαία ἀπέγινε ράκος, καὶ τὰ φυσίγγιά των ἀπηντλήθησαν, καὶ τὰ τυφέκια ἀπέμειναν εἰς τὰς χεῖράς των ὡς ράβδοι ἁπλαῖ, καὶ ὁ σωρὸς τῶν πτωμάτων ὑπερέβη τὸ σῖφος τῶν ἐπιζώντων, πολλοὺς τῶν νικητῶν θρησκευτικός τις κατέλαβε φόβος γύρω τῶν ἐξαισίων τούτων ἀνδρῶν, οὕτω θνησκόντων, καὶ πρὸς στιγμὴν τὸ ἀγγλικὸν πυροβολικὸν ἐσίγησεν ἵνα ἀναπνεύσῃ. Οὗτοι δ' ἐν τούτοις ἵσταντο θεώμενοι περὶ αὐτοὺς ὡς μορμολύκεια μυρμηκιῶντα, φάσματα μαχητῶν ἐφίππων, τῶν πυροβόλων τοὺς μαύρους κροτάφους, καὶ διὰ τῶν ὑποστατῶν καὶ τροχῶν τὸν οὐρανὸν ὑπόλευκον, καὶ τὴν νεκρικὴν ἐκείνην κάραν, τὴν πελωρίαν, ἣν πάντοτε ἐν τῷ βυθῷ τῆς μάχης καὶ τοῦ καπνοῦ διορῶσιν οἱ ἥρωες, κατερχομένην καὶ εἰς αὐτοὺς ἀτενίζουσαν. Καὶ ἤκουσαν εἰς τὸ ἑσπερινὸν ἐκεῖνο λυκόφως οἱ ἄνδρες οὗτοι τὰ πυροβόλα ἐκ νέου γεμιζόμενα καὶ τὰς ἀνημμένας θρυαλλίδας εἶδον, ὡς ὄμματα τίγρεων εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός, σχηματιζούσας περὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν κύκλον.

Ἀφοῦ δὲ ὅλοι οἱ πυρεῖς τῶν ἀγγλικῶν κανονιοστοιχιῶν ἐπλησίασαν εἰς τὰ πυροβόλα, στρατηγός τις Ἄγγλος, κατ' ἄλλους μὲν ὁ Κόλβιλ, κατ' ἄλλους δὲ ὁ Μάιτλαδ, ἐλεήσας τοὺς ἄνδρας τούτους, καὶ κρατήσας μετέωρον ὑπεράνω τῶν τὴν ὑστάτην στιγμὴν τῆς ζωῆς ἐφώνησε πρὸς αὐτούς: «Παραδόθητε, ἀνδρεῖοι Γάλλοι, παραδόθητε!»

«Σκατά!» ἀπήντησεν ὁ Καμπρών. (1)

ΙΔ'.

ΚΑΜΠΡΩΝ

Διὰ τὸ σέβας τὸ ἀπαιτούμενον ὑπὸ παντὸς ἀναγνώστου Γάλλου, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς αὐτὸν ἡ λέξις, ἡ καλλίστη ἴσως τῶν ὅσας Γάλλος ἐπρόφερέ ποτε. Ἀλλ' ἂν ἀπαγορεύεται τὸ ὑψηλὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ, γινόμεθα παραβάται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἀναδεχόμενοι εἰς βάρος ἡμῶν πᾶσαν εὐθύνην καὶ πάντα κίνδυνον.

Λοιπόν, μεταξὺ γιγάντων, ἔτυχε καὶ εἷς τιτάν, ὁ Καμπρών. Ταύτην νὰ προφέρῃ τις τὴν λέξιν, καὶ ν' ἀποθάνῃ ἔπειτα, τί τούτου μεγαλείτερον;—διότι ὁ θελήσας ν' ἀποθάνῃ, ἀπέθανε· δὲν πταίει ὁ ἀνὴρ ἐὰν ἐπέζησεν ἐν τῇ χαλάζῃ ἐκείνῃ τῶν σμυδραλίων.

Ὁ ἐν Βατερλούῃ νικήσας, οὔτε ὁ Ναπολέων, εἶναι, ὁ τραπεὶς εἰς φυγήν, οὔτε ὁ Βελλιγκτών, ὁ καμφθεὶς περὶ ὥραν τετάρτην καὶ ἀπελπίσας περὶ ὥραν πέμπτην, οὔτε ὁ Βλύχερος, ὁ οὐδόλως ἀγωνισθείς, ἀλλ' ὁ ἐν Βατερλούῃ νικήσας εἶναι ὁ Καμπρών.

Τοιαύτην μίαν λέξιν ἔπτυσας κατὰ τοῦ κεραυνοῦ φονεύοντός σε; ταὐτὸ ἐστὶν ἐνίκησας.

(1) Ἀπρεπέστερον τῆς ἀπρεπείας ταύτης ἐνόμισεν ὁ μεταφραστὴς τὸ νὰ φανῇ ἐνταῦθα εὐφημότερος τοῦ εὐγενοῦς συγγραφέως. Ἄλλως, θ' ἀπέβαινε καὶ περιττὸν τὸ ἑπόμενον κεφάλαιον, ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτάτων τοῦ βιβλίου, δαιμονίως ὑπαγορευθὲν ὑπὸ ταύτης τῆς ρυπαρᾶς ἐπιφωνήσεως. — Σημ. τοῦ Μεταφραστοῦ.

— Κατὰ τὴν ἡμιεπίσημον ἐφημερίδα Fremdenblatt, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Σουλτάνου οὐδεμίαν ἔχουσιν εἰδικὴν ἐντολήν, θὰ πεισθῶσιν ὅμως ὁπόσον ἄδικος εἶναι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρά τισι κύκλοις ἐπικρατοῦσα δυσπιστία κατὰ τῆς Αὐστρίας.

— Τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι ἡ ἐν Βερολίνῳ ἀστυνομία ἀνεκάλυψε σχέδιον κακουργήματος θρασυτάτου καὶ ἀπιστεύτου. Δύο ἄνδρες ὡμολόγησαν πρὸς ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον, ὅτι τρίτος τις, αὐτοκαλούμενος σιδηρουργὸς Βίλκε, συνεφώνησεν αὐτοῖς νὰ ἐνοικιάσῃ πολλαχοῦ τῆς πόλεως ηὐτρεπισμένους κοιτῶνας, νὰ δελεάσῃ ἰατροὺς ἐπὶ προφάσει, ὅτι εἷς τῶν τριῶν νοσεῖ βαρέως, διὰ βασανιστηρίων δὲ ὀργάνων, κωλυόντων πᾶσαν τοῦ σώματος κίνησιν καὶ κραυγήν, νὰ τοὺς ἀναγκάζῃ νὰ δίδωσιν ὅλον τὸ ἀργύριόν των, νὰ ὑπογράφωσιν ἕτοιμα συναλλάγματα, εἶτα δὲ νὰ τοὺς στραγγαλίζῃ καὶ ἐκρίπτῃ εἰς τὸν ποταμόν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐφεῦρε χαλύβινον λαιμοδέτην καὶ σιδηρᾶς πόδας, δι' ὧν ἐν ἀκαρεῖ καθίστα τὸ θῦμά του ἀκίνητον καὶ ἄναυδον. Ὁ Βίλκε ἔμελλε νὰ κατάκειται ὡς νοσῶν, ἔχων ὑπὸ τὸ ἐφάπλωμα, τὴν σιδηρᾶν ἀγχόνην, δι' ἧς θὰ περιέκλειε τὸν τράχηλον, τοῦ προσκύπτοντος αὐτῷ ἰατροῦ, ἐν ᾧ ἐκ τῶν ὁμοτέχνων του ὁ μὲν θὰ ἐδέσμευε τὰς χεῖρας, ὁ δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πρώτη αἴθουσα ἐνοικιάσθη ἐγγὺς ποταμοῦ, ἵνα γίνωνται τὰ θύματα ἄφαντα· ἔμελλε δὲ νὰ προσκληθῇ τῇ προπαρελθούσῃ πέμπτῃ, ὁ τοῦ αὐτοκράτορος ἰατρὸς Λέρς. Οἱ δύο συνένοχοι, ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς διαπράξεως τοῦ κακουργήματος, κατεμήνυσαν τὸν Βίλκε παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ, ὅπου συνεφωνήθη νὰ προσκαλέσωσιν οὐχὶ τὸν Λέρς, ἀλλὰ μεταμφιεσμένον τὸν φύλακα τοῦ κακουργοδικείου, καὶ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν Βίλκε μέχρι τινός, ἐλευθερώσωσι δὲ τὸν φύλακα ἐν ὥρᾳ ἐσχάτου κινδύνου. Τῇ ἑβδόμῃ ἑσπερινῇ συνηντήθησαν οἱ δύο ἄνδρες καὶ ὁ Βίλκε ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐν ᾧ τὴν παρακειμένην αἴθουσαν εἶχον καταλάβει κρύφα ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι. Ὁ Βίλκε, κατακλιθείς, ἔστειλε τὸν ἕνα τῶν γνωρίμων, ἵνα καλέσῃ τὸν Λέρς, ἐκεῖνος δὲ μετὰ μίαν ὥραν ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ δεσμοφύλακος. Ὁ ὑποκεκριμένος τὸν ἰατρὸν εἰσελθὼν ἠρώτησε τὸν Βίλκε πῶς διέκειτο· οὗτος δὲ ἀναστὰς συνεπίεσε τὸν λαιμόν του, ἐν ᾧ οἱ δύο ἄλλοι τὸν ἐκράτουν ὄπισθεν. Ὁ κινδυνεύων μόλις ἠδυνήθη νὰ ψελλίσῃ, ὅτι ὀλίγον ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἀργύριον, ἐπετάχθη δὲ ὑπὸ τοῦ κακούργου νὰ ὑπογράψῃ πρόχειρον συναλλαγματικήν. Ἀρνηθεὶς νὰ ποιήσῃ τοῦτο, εἶδε τὸν Βίλκε στρέφοντα ἐκ δευτέρου τὴν ἀγχόνην καὶ κινδυνεύων νὰ πνιγῇ ἤρξατο κτυπῶν τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ποδῶν. Τότε δὴ ὁ ἕτερος τῶν συνενόχων ἀπέλυσε τὰς χεῖρας τοῦ θύματος, παραχρῆμα δὲ εἰσεπήδησαν οἱ τῆς ἀστυνομίας ὑπάλληλοι, ἥρπασαν τὸ διαβολικὸν ὄργανον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Βίλκε, καὶ δέσαντες τοῦτον ἀπήγαγον εἰς τὴν εἱρκτήν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Ναυπλίου ἀπὸ 25 Δεκεμβ. 1881.

Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας ὑπῆρξε περιφανὴς καὶ ἔνδοξος θρίαμβος τοῦ τόπου κατὰ συστήματος, ὅπερ ἐδέσποσεν αὐτοῦ ἐπὶ 19 ἤδη ἔτη καὶ ἐλυμήνατο τὰ ζωτικώτερα στοιχεῖα τῆς εὐεξίας καὶ προόδου αὐτοῦ.

Βλέπων τις τὸ Ναύπλιον, τὸν ἱστορικώτατον καὶ μεγαλουργὸν τοῦτον τύπον, ἐπὶ τόσα ἔτη κύπτον ὑπὸ τὴν μάστιγα τοῦ Εὐθυμιοπούλου, οὗ ὁ πολιτικὸς βίος παρῆλθεν οἰκτρῶς ἄγονος εἰς κοινωφελῆ καὶ καλά, ἐνόμιζεν, ὅτι ἀπεμαράνθη πᾶσα φιλοτιμία καὶ πᾶν γενναῖον αἴσθημα τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ κατὰ καιροὺς ἀγῶνες ἐναυάγουν.

Ἀλλὰ παρῆλθε μὲ τὰ ἀπαίσια ἔτη καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῆς πολιτικῆς ἀπολυτρώσεως.

Ἡ ἐνεστῶσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ναυπλίας μεγαλοπρεπῶς. Ἡ 20 Δβρίου 1881 εἶναι ἡμέρα ἀναστάσεως.

Σημαιοφόροι τῶν ἐλευθέρων καὶ νέων ἰδεῶν ἦσαν δύο νέοι κάλλιστοι, πολλῶν ἀρετῶν καὶ πολλοῦ μέλλοντος, οἱ κ. κ. Ἀλέξ. Γ. Ἀντωνόπουλος καὶ Ἠλ. Θ. Ποταμιάνος. Περὶ αὐτοὺς συνεκεντρώθη ἐνθουσιῶσα ἡ νεολαία καὶ ὁ λαὸς μετὰ φανατισμοῦ ἀπεριγράπτου. Τοὺς ἀνεκήρυξαν ὑποψηφίους καὶ τοὺς ἐψήφισαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀκράτου καὶ ἡρωϊκοῦ.

Ἀνεταράχθη ὑπερήφανος ἡ ἐπαρχία ὅλη, ἐφανατίσθησαν καὶ οἱ φλεγματικώτεροι, κατενόησαν ὅλοι, ὅτι ὁ ἀγὼν ἦτο περὶ τῶν ὅλων, ἠγωνίσθησαν μικροί τε καὶ μεγάλοι μετὰ σθένους καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο περιφανὴς θρίαμβος τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν ἀγῶνος εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας.

Πλέον τῶν **τετρακοσίων** ψήφων ἐπλειοψήφισαν οἱ κ.κ. Ποταμιάνος καὶ Ἀντωνόπουλος τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Εὐθυμιοπούλου καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἀνεδείχθησαν βουλευταί.

Γενικὴ ὑπάρχει πεποίθησις, ὅτι ὁ Εὐθυμιόπουλος δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀνορθωθῇ πλέον ποτὲ μετὰ τὴν φοβερὰν αὐτὴν κατάπτωσιν.

Ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας μας ἐπανηγύρισε φρενητιωδῶς ἐν χοροῖς, μουσικαῖς, ᾄσμασι, ζητωκραυγαῖς, ἀθρόος καὶ ἔξαλλος τὴν λαμπρὰν αὐτὴν πολιτικὴν νίκην. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ πάνδημος χαρά, ἥτις πανταχοῦ διεχύθη· 19 ἐτῶν πολιτικὰ δεινὰ εἶχον καταβαρύνει τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ὡς ἐξερράγη παταγωδῶς.

Σημειωτέον δέ, ὅτι ὁ Εὐθυμιόπουλος, ὡς Κουμουνδουρικός, εἶχεν ἀπεριόριστον τὴν κυβερνητικὴν συνδρομήν, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκτυπήθη ἀνιλεῶς ὁ ἐπάρατος Κουμουνδουρισμός, ὁ βαρὺς τοῦ Ἔθνους ἐφιάλτης.

Τὸ Ναύπλιον ὑπηρέτησε λαμπρῶς τὸν ἀγῶνα τῆς Πατρίδος, ὡς καὶ τὸν ἴδιον. Πρέπει δὲ αὐτῷ διπλοῦς στέφανος.

Ἂν δὲ ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ἐμιμοῦντο τὴν ἡμετέραν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, θὰ ἑώρταζε τὸ Ἔθνος ἑ ο ρ τ ὴ ν ἑ ο ρ τ ῶ ν κ α ὶ π α ν ή γ υ ρ ι ν π α ν η γ ύ ρ ε ω ν....

Νέανθος.

Ἡ πρόοδος τῶν Ἑλλήνων ἐν μικρᾷ Ἀσίᾳ

Ἐάν ποτε ἡ ὀθωμανικὴ κυριαρχία διαλυθῇ ἐν Εὐρώπῃ, ἔσονται βεβαίως τὰ ξένα μεγάλα κράτη ἅτινα τὰ πολυτιμότερα μέρη τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου ἔξουσι τὴν θέσιν τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας, καταλαμβάνει τότε ἄλλη τις, ἥτις καί τοι ὑπὸ χριστιανικῶν πεπολιτισμένων λαῶν ἐξαγομένη, ἔσται πάντοτε ξενοκρατία ἐν ἄλλοις λόγοις· ἡ διανομὴ τῆς χερσονήσου ἔσται ἐκ νέου μεταβατική. Πράγματι ὅσῳ ἐντελέστερον κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἡ συνείδησις ἰδίας ἐθνότητος ἀφυπνίζεται παρὰ τῆς μέχρι τῆς σήμερον κοιμωμένοις λαοῖς, τόσῳ ἰσχυροτέρα ἀποβαίνει ἡ ἀντίδρασις μιᾶς ἐθνότητος κατὰ τῆς ἄλλης· τόσῳ ζωηρότερον ἀναδύει ἡ τάσις ὅπως ὁ πολιτικὸς χάρτης χώρας τινὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἐθνολογικόν. Ὅτε ἡ κυριαρχία τῆς χερσονήσου τῆς Αἵμου δοθῇ τοῖς ἀληθῶς κυρίοις αὐτῆς, τοῖς κατοίκοις, ὅτε τὰ χρώματα τοῦ ἐθνογραφικοῦ χάρτου ἔσονται οἷα τοῦ πολιτικοῦ, τότε δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν λελυμένον τὸ μέρος τούτου τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Τέσσαρες ἐθνότητες εἰσὶν αἱ ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου μέγα μέρος κατέχουσαι. Πρὸς νότον, καὶ νοτιανατολὰς οἱ Ἕλληνες, πρὸς ΒΔ οἱ Σέρβοι καὶ Κροάται καὶ μεταξὺ ἀμφοτέρων πρὸς Δ οἱ Ἀλβανοί, πρὸς Α οἱ Βούλγαροι. Ὁ λαὸς ἐκεῖνος ὅστις τὴν μείζονα ἔκτασιν κατέχει, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν σπουδαιοτέραν γεωγραφικὴν θέσιν ἐστὶν ἀναντιρρήτως ὁ ἑλληνικός, ὁ τοὺς λοιποὺς διὰ τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ παίδευσιν ὑπερβάλλων. Τὰ παράλια τοῦ Ἰονικοῦ καὶ Αἰγαίου πελάγους κατέχονται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐπίσης καὶ τὰ παράλια τοῦ εὐξείνου πόντου ἐφ' ἱκανὴν ἔκτασιν, ὅπου ὡς ἐκ τούτου οἱ Βούλγαροι στεροῦνται παραλίων. Οἱ Ἕλληνες πρὸς τούτοις εἰσὶν ἐν πλειοψηφίᾳ ἐν ταῖς περιχώροις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς φυσικῆς πρωτευούσης τῆς ἰλλυρικῆς χερσονήσου, καταλαβόντες τέλος, ὅπερ σπουδαῖον καὶ μέγα μέρος τῆς μικρᾶς Ἀσίας τῆς γεωγραφικῆς πρὸς τὴν ἰλλυρικὴν χερσόνησον συνδεομένην. Τὰ πρὸς τὴν Εὐρώπην ἐστραμμένα παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, αἱ τὰς δύο ἠπείρους συνδέουσαι νῆσοι, τὰ βόρεια παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἐπὶ μακρὰν πρὸς ἀνατολὰς ἔκτασιν κατοικοῦνται ἤδη κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ Ἑλλήνων.

(ἀκολουθεῖ).

Ἡ Πομπηΐα—αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνασκαφαὶ (1874—1881) μετ' εἰκόνων ὑπὸ E. PRESUN (1).

Ἑκάστη σχεδὸν σελὶς τοῦ ἔργου τούτου περιέχει καὶ πυκνὴν ὕλην ἐνδιαφερουσῶν εἰδήσεων. Διὰ τοῦ ἔργου τούτου ὁ κ. Presuhn μᾶς παρέχει πληρεστέραν εἰκόνα τῆς καταστροφῆς τῆς Πομπηΐας, ἣν αἱ τοῦ νεωτέρου Πλινίου δύο ἐπιστολαὶ καὶ ἡ θερμὴ τοῦ Βούλβερ φαντασία νὰ εἰκονίσωσιν ἐπεχείρησαν. Ἡ πραγματικότης ὅμως φαίνεται νὰ ἦτο τι φοβερώτερον· ὁ πανικὸς ὁ ἐκ τῆς καταστροφῆς ἐγερθείς, ἐπετάθη δὲ ἅμα ἐπελθούσης θυέλλης! Ὁ Πλίνιος μεταδίδωσί τι παρεμφερές, ἀλλ' ἄνευ ἀκριβείας· «μέλαν, λέγει, καὶ φρικαλέον νέφος ἐξηρεύγετο πυρώδεις ἀκτῖνας ὁμοιάζον κεραυνούς, ἀλλ' ἦσαν τι φοβερώτερον!» Καὶ ὄντως, νῦν ἀνευρέθησαν ἴχνη κεραυνῶν ἐπί τινων οἰκιῶν. Ἐπί τινος τοιαύτης, κειμένης ἐν τῷ μέσῳ περίπου τῆς πόλεως, τόσῳ φανερὰ καταφαίνονται ἔτι τὰ ἴχνη τοῦ κεραυνοῦ, ὥστε δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν πορείαν καὶ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς καταστρεπτικῆς αὐτοῦ δυνάμεως. Μολυβδίνη τις σύριγξ διελύθη, ὁ τοῖχος διερράγη, ὁ πῶρος συνετρίβη.

Ἔτι περιεργότερα εἰσὶ τὰ ἴχνη κεραυνοῦ ἐπ' ἄλλης τινὸς τῶν περὶς οἰκίας ἐν αὐτῇ ἤτοι, ὁ κεραυνὸς ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ μαγειρείου, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δυστυχὴς μάγειρος παρεσκεύαζε τὸ ἄγευστον γεῦμα· ἀνευρέθη βῶλος συντετηγμένος, συμφυρμα ἤτοι κισήρεως, (τῆς ἐκ τοῦ Οὐεσουβίου ἐξηρευγμένης ὕλης, τῆς καλουμένης «Lapilli») τμημάτων τριβλίου καὶ τεμαχίων μαγειρικοῦ τινος ἀγγείου. Ἐν αὐτῷ εὑρέθησαν λείψανα ἰχθύων τὰ ἀκάνθια. Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκείνῃ οἰκίᾳ, ἐν ᾗ ἡ καταστροφὴ μείζων ἀναγινώσκει τις ἐπὶ τοῦ τοίχου τὴν παράδοξον ἐπιγραφήν, ἣν βεβαίως μικρὸν πρὸ τῆς καταστροφῆς ἔγραφέ τις δι' ἄνθρακος κεκαυμένου:

Discite dum vivo mors inimicavenit.

Διδάσκεσθε, ἐφ' ὅσον ὁ θάνατος ἀπειλητικὸς βαίνει.

Καίτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνευρεθέντων σκελετῶν ηὐξήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, δυνάμεθα οὐχ ἧττον μετ' ἀκριβείας νὰ συμπεράνωμεν ὅτι πολλοστὸν μόριον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ (περίπου 20,000) τῷ ὀλέθρῳ ὑπέκυψεν. Ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1872 λείψανα 93 ἀνθρωπίνων σκελετῶν ἀνευρέθησαν, ὧν ἓξ καὶ ἡ μορφὴ ἐπὶ τοῦ ἀντιτύπου ἐκμάγματος εὐκρινῶς διεσώθη. Πρὸς δὲ καὶ ζῷα ἀνευρέθησαν ὡς ἵπποι, κύνες, βόες κλπ. Ὁ Presuhn συγκαταριθμεῖ δωδεκάδα ἔτι ἀνευρεθέντων σκελετῶν, ὥστε περίπου τὸ ὅλον τῶν μέχρι τοῦ νῦν γνωστῶν, δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 120. Ἀλλ' ἡ Πομπηΐα δὲν ἀνεσκάφη ἔτι εἰμὴ κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ τίς οἶδεν ὁποίας σκηνὰς καὶ τραγῳδίας ἐκείνης ἡ τέφρα καλύπτει! Καθόσον ἡ καταστροφὴ φαίνεται ἐπελθοῦσα ποδήνεμος. Κατὰ τὸ 1879 ἐξετάρησαν ἐννέα πτώματα ἐν ἑνὶ οἴκῳ· τέσσαρα τούτων εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος καὶ τρία ἄλλα παρά τινι μικροτέρῳ δωματίῳ ὅπου πιθανῶς ἐζήτουν ἄσυλον.

Ἐπί τινος ὁδοῦ τέσσαρα μέτρα ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, εὑρέθη, κατὰ τὸ 1875, ἐν σποδώδει πτυχῇ, ζεῦγος σκελετῶν, ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Τὸ ἔκμαγμα διέμεινεν ἐπὶ τοσοῦτο πιστόν, ὥστε διακρίνει τις ἐπὶ τῆς γυναικός, ἥτις φυσικῶς πολὺ δὲν ἀντέστη τῷ θανάτῳ, τὴν θελκτικὴν μορφὴν τῆς θαλλούσης αὐτῆς νεότητος. Τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, ἡ κόμη δεδεμένη ὄπισθεν κατὰ τὸ ἰνίον καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου πίπτει εἰς βόστρυχα: Ἐπὶ τοῦ ἄνω σώματος διακρίνονται αἱ τῆς ἐσθῆτος πτυχαί. Ἐξ ἄλλου, ἡ θέσις τοῦ ἀνδρός, ὅστις κεῖται ὕπτιος, εἰκονίζει τὴν ἐσχάτην ἀγωνίαν. Τὰ γόνατα ἀνεσταλμένα, ἡ ἀριστερὰ χεὶρ προτεταμένη, ἡ δεξιὰ ἀπρὶξ ἐχομένη τοῦ χιτῶνος. Ἐπὶ τῶν ποδῶν διακρίνει τις τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων του. Φοβερὸς θὰ ἐγένετο καὶ ὁ θάνατος δυστυχοῦς κυνός, ὅστις δεδεμένος πρὸ τῆς θύρας οἰκίας τινὸς ἐκεῖ καὶ ἐτάφη ὡς πιστὸς φύλαξ. Συνεσπειραμένος, ὡς ὄφις, τὸ στόμα ἀνεῳγμένον καὶ τοὺς προσθίους πόδας συνεσταλμένους ἔχων, κεῖται ἐπὶ τῆς θέσεως ἣν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλίπῃ. Ἐάν τις πρὸ ὀφθαλμῶν θέτων τὰς φοβερὰς ταύτας σκηνὰς τοῦ ὀλέθρου ἀναλογίζηται καὶ τὴν εὐζωΐαν τῶν Πομπηΐων θὰ ἔχῃ εἰκόνα πλήρη ἀλλὰ καὶ φρικαλέαν. Ἦσαν οὗτοι ἡδυπαθὴς λαός, ὅστις περὶ πλεῖστον ἐποιεῖτο τὴν λατρείαν τοῦ Βάκχου καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν γωνίαν καὶ καπηλεῖον· ὡμοίαζον δὲ ταῦτα τοῖς ἐν τοῖς Γερμανικοῖς χωρίοις τοιούτοις πολλαχοῦ· συνέκειντο ἤτοι ἐκ δύο δωματίων, τοῦ μὲν ἐμπροσθίου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπου καὶ ἡ τοῦ οἴνου πρᾶσις—τοῦ δὲ ἐπὶ τὰ ὄπισθεν, ὅπου ἡ τῶν συμποτῶν διατριβή. Εἰς ἓν τῶν τοιούτων καπηλείων, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς ἐπικοσμήσεως τῶν τοίχων καταφαίνεται, ἐσυχνάζετο ὑπὸ εὐγενεστέρων προσώπων, δύο ἀνευρέθησαν ἐπὶ τοῦ αὐλείου κρανία, τὰ τῶν τελευταίων ἴσως ξένων, τῶν προκρινάντων τὸν οἶνον τῆς ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ διὰ τῆς θηριομαχίας διασκεδάσεως. Εἴς τι τῶν δωματίων ἀνεκαλύφθησαν ρωπικαὶ γραφαί, ἄξιαι ὄντως τῶν Ὀλλανδῶν τοῦ 17ου αἰῶνος. Ἐξ οὗ πηγάζει ὅτι καὶ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς γραφῆς, ὅπερ ἐθεωρεῖτο τῶν νεωτέρων γνήσιος καρπός, ἐκαλλιεργεῖτο τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλλήνων. Ἐνταῦθα ἐξεικονίζονται πτηνὰ καὶ ἰχθύς, ἐκεῖ ποτήρια ἐρυθροῦ οἴνου, καὶ που ἥμισυ ἄρτου ἢ τεμάχια κρέατος, ἡ μάχαιραν ἔνικμον καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους πολλαχοῦ βλέπομεν. Εἰς τὰ καπηλεῖα ταῦτα δὲν ἐπεκράτει, φυσικῶς, ἀείποτε ἡ τάξις, καὶ τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ ὑμῖν γραφή τις ἀνευρεθεῖσα ἐπί τινος τῶν τοίχων καπηλείου. Εἶναι αὕτη ἐπιγραφὴ τεχνικώτατα γεγραμμένη, συμπληροῦται δὲ καὶ ἐπιγραφῶν αἱρουσῶν πᾶσαν ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν παράστασιν. Δύο συμπόται διημερεύουσιν ἐν κύβοις: ὁ μὲν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν κύβον θεωρῶν ἀνακράζει «ἐκέρδησα», ὁ ἕτερος δὲ ἀμφισβητῶν λέγει «δὲν εἶναι τρία εἶναι δύο». Καὶ δὲν βραδύνουσι νὰ συμπλακῶσι. Ἐνῷ ὁ μὲν φωνάζων ὅτι ἐκέρδησε διότι εἶναι τρία καὶ ὄχι δύο, ὁ ἕτερος τὸν ἁρπάζει ἐκ τῆς κόμης κράζων «μαγκοῦρι ἐγὼ ἐκέρδησα»! Τότε παρεμβαίνει ὁ κάπηλος ἀμφοτέρους ἐκδιώκων διὰ τῶν λέξεων «ἔξω ἔξω τὰ βρίσκετε», καὶ ἡ σκηνὴ κλείει.— Ὅτι οἱ Πομπήϊοι, ὡς πρὸς τὴν εὐζωΐαν καὶ τὰ μέσα ἐν γένει τὰ πρὸς τοῦτο, οὐχὶ πολὺ τῶν νεωτέρων ὑπελείποντο, δηλοῦται καὶ ἐκ τῶν ὑδραγωγείων των, ἅπερ ἀληθῶς προδίδουσι τέχνην καὶ ἀνάπτυξιν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Οὕτως ἀνὰ πᾶν νέον βῆμα ἐπὶ τοῦ δημοσίου ἐδάφους ἀνευρίσκομεν καὶ νέα ἴχνη μείζονος, ἢ ὅσον ἐπιστεύετο, ἀναπτύξεως;—ἐὰν ἀνασκαφῇ πᾶσα τίς οἶδε πόσα ἔτι θὰ μάθωμεν.

(Ἐκ τῆς Γερμανικῆς «Post»).

(1) Εἶναι δευτέρα ἔκδοσις πληρεστέρα τοῦ κατὰ τὸ 1878 δημοσιευθέντος ἔργου, καὶ τοσούτου ἐπαινεθέντος.